TASAM
TÜRK ASYA STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ

Millî Savunma ve Güvenlik Enstitüsü

İSTANBUL İTTİFAKI: ÇOK KATMANLI BARIŞ VE GÜVENLİK VİZYONU

12. İSTANBUL GÜVENLİK KONFERANSI 2026

19 - 20 KASIM, 2026

İSTANBUL, TÜRKİYE

WISH MORE HOTEL

VİZYON BELGESİ

STRATEJİK VİZYON BELGESİ

12. İSTANBUL GÜVENLİK KONFERANSI (2026)

"İstanbul İttifakı; Çok Katmanlı Barış ve Güvenlik Vizyonu"

12. İstanbul Güvenlik Konferansı, **TASAM Millî Savunma ve Güvenlik Enstitüsü** (MSGE) tarafından **İstanbul İttifakı; Çok Katmanlı Barış ve Güvenlik Vizyonu"** ana teması altında küresel ölçekte katılımla **19-20 Kasım 2026** tarihinde **Wish More Hotel Istanbul**'da düzenlenecektir.

Son dönemde uluslararası platformlarda sıklıkla dile getirilen "yıkım" ve "çöken dünya düzeni" kavramları eşliğinde, önce "kaynak krizi", ardından "savaş pandemisi" şeklinde yaygınlaşan çatışmalar; insanlığın bugünü ve geleceği açısından kritik sorulara yanıt aramayı ve yeni bir vizyon geliştirmeyi temel öncelik haline getirmiştir. Binlerce yılda oluşan demografik birikimin geri dönüşü olmayan bir eşiğe sürüklenmesi ve sürekli endişe ile korku ortamı üretilerek yenilgiyi kabul etmemenin ağır sonuçlarının tüm insanlığa yüklenmek istenmesi, küresel bir tehdit boyutuna ulaşmıştır. Tahayyülü güç zulümlerle insanların, çocukların ve bebeklerin sözde kutsallar uğruna feda edilmesi ve ekin ile neslin tahrip edilmesi gibi gelişmeler de, artık insanlık için temel güvenlik risklerine dönüşmüştür. Bu çerçevede, belirli "elit" grupların bu süreçte oynadığı rol ile bu grupların ajandalarına bağlı kalarak kendi değerlerini, toplumlarını ve ülkelerini feda edebilen yönetim anlayışları da söz konusu riskleri derinleştirmektedir. Zorunlu olan stratejik dönüşüm ve hazırlık fırsatlarının alternatif güç merkezleri tarafından defalarca heba edilmesi ve bağımlılık ilişkilerinin denge ve derinlik temelinde yeniden yapılandırılamaması ise bu varoluşsal krizi daha da ağırlaştırmaktadır.

Mevcut küresel düzenin belirleyici unsurlarından biri olan Pax Americana'nın, uluslararası hukuk ve düzen üzerindeki aşındırıcı etkileri giderek belirginleşmektedir. Bu bağlamda, İsrail'in eylemlerinin söz konusu yapıyı daha da zayıflatarak küresel ölçekte bir "metastaz riski" oluşturduğu değerlendirilmektedir. Bu çerçevede temel soru şudur: Mevcut kurallar çerçevesinde kazanan konumda olan aktörler, ortaya çıkan yıkım ve çöküş sürecine ortak olmak zorunda mıdır, yoksa insanlık adına yeni bir stratejik dönüşüm perspektifi geliştirebilirler mi?

Etik sınırları gözetmeyen bir bilimin yok oluşa, estetik ve değer temeli zayıflamış bir sanatın ise toplumsal çürümeye yol açabileceği gerçeği karşısında, bu sürecin nasıl yönetileceği kritik önem taşımaktadır. Teknoloji ve demografinin etkin ve dengeli yönetişimi açısından, yeni güç merkezlerinin tekno-politik ve demo-politik vizyonlarının ne olacağı da bu tartışmanın temel unsurlarından biridir.

Bu sorulara yanıt aramak ve çok katmanlı, aynı zamanda manevi boyutu da içeren bir vizyon önerisini tartışmaya açmak amacıyla 12. Konferans'ın ana teması "İstanbul İttifakı: Çok Katmanlı Barış ve Güvenlik Vizyonu" olarak belirlenmiştir. "Ne dost ne düşman", "sürekli kriz" ve "normatif belirsizlik" kavramlarıyla tanımlanan yönetişim krizine rağmen, kaynakların yeterli, ihtiyaçların ise sınırlı olduğu gerçeğinden hareketle; güç ve adalet temelinde dünyanın bu dönüşümü mümkün olduğunca düşük maliyetle atlatmasına Türkiye ve İstanbul merkezli bir katkı sunulması öngörülmektedir.

Konferans kapsamında eş-etkinlikler olarak; **Türkiye - Latin Amerika Savunma ve Güvenlik Forumu** (TLA)" Güvenlik Entegrasyonu ve Türkiye" ana temasıyla, **3. Yeniden Asya Güvenlik Forumu** (YAF) "Güvenlik ve Savunma Entegrasyonu" ana temasıyla, **5. İstanbul Siber-Güvenlik Forumu** (İSF) Yapay Zekâ, Kuantum Devrimi, Siber Entegrasyon ve Türkiye" ana teması ile, **8. Denizcilik ve Deniz Güvenliği Forumu** (DGF) "Denizlerden Okyanuslara Deniz Güvenliği ve Türkiye" ana teması ile, **9. Türkiye - Afrika Savunma Güvenlik ve Uzay Forumu** (TAF) "Afrika 2063 Güvenlik Entegrasyonu ve Türkiye" ana teması ile, **10. Türkiye - Körfez Savunma ve Güvenlik Forumu** (TKF) "Körfez Güvenlik Entegrasyonu ve Türkiye" ana teması ile birlikte icra edilecektir.

Küresel Sistem Krizi

İkinci Dünya Savaşı sonrasında kurulan ve on yıllardır küresel düzenin temel çıpası kabul edilen Pax-Americana, bugün kendi iç çelişkileriyle sarsılmaktadır. Sistemin üzerine inşa edildiği değerler manzumesi normatif aşınma, kurumsal zayıflama ve seçici hukuk uygulamaları nedeniyle derin bir meşruiyet krizi yaşamaktadır. Uluslararası hukukun yalnızca belirli güçlerin çıkarlarını koruduğu, diğerleri içinse bir dayatma aracı haline geldiği algısı, küresel güveni temelinden sarsmıştır. Bir zamanlar "düzen getiren" bu yapı, artık kendi kurallarını ihlal eden bir meşruiyet krizine dönüşmüştür.

Günümüzde çatışmalar artık sadece ideolojik ya da toprak temelli değil, doğrudan yaşamın sürdürülebilirliği üzerine kurgulanmaktadır. Enerji, su, gıda ve kritik mineraller üzerindeki amansız rekabet, klasik savaş biçimlerini aşarak hayatın her alanına sızan bir "savaş pandemisi"ne zemin hazırlamıştır. Tıpkı bir virüs gibi yayılan bu durum, yerel bir gerilimin hızla küresel tedarik zincirlerini felç etmesine ve çatışmanın süreklileştiği bir güvensizlik ortamına yol açmaktadır. Kaynaklara erişim mücadelesi, barışı bir istisna, çatışmayı ise sistemin yeni çalışma prensibi haline getirmektedir.

İnsanlık, binlerce yıllık demografik birikiminin sarsıldığı, geri dönüşü olmayan bir eşiğe sürüklenmektedir. Kitlesel göç dalgaları, sürdürülebilir nüfus artışı, nesep, sağlık ve gıda güvensizliği, bölgeler arası nüfus dengesizlikleri ve bu hareketliliğin tetiklediği toplumsal kırılganlıklar, "insani yardım" meselesi olmaktan öte, insanlık için varoluşsal bir soruna dönüşmüştür.

Bu demografik kaymalar, toplumların dokusunu zorlarken, entegrasyon krizleri ve yabancı düşmanlığı gibi unsurlar üzerinden yeni çatışma alanları doğurmakta; devletlerin sosyal sözleşmelerini temelinden sarsmaktadır. Belki de en stratejik tehdit, küresel ölçekteki karar verici elitlerin sergilediği tutumdur.

Etik sınırları aşan politikalar ve toplumların kısa vadeli siyasi çıkarlar uğruna araçsallaştırılması, krizleri çözmek yerine daha da derinleştiren bir sürece dönüşmüştür. Elitlerin şeffaflıktan uzak, manipülatif ve dar çıkarlara odaklı bu yaklaşımı, kitleler nezdinde sisteme duyulan güveni yok etmektedir. Bu durum, kurumların meşruiyetini yitirmesine ve insanlık için doğrudan, sistemik bir güvenlik tehdidi oluşmasına neden olmaktadır. Bu tablo kaynak savaşlarından demografik erozyona, yönetişim krizlerinden etik çöküşe kadar iç içe geçmiş bir "polikriz" (çoklu kriz) dönemine işaret etmektedir. Klasik savunma paktlarının bu çok boyutlu fırtına karşısında etkisiz kalacağı aşikardır. İşte bu noktada İstanbul İttifakı, yalnızca askeri bir birliktelik değil, insanlığın ortak geleceğini koruma altına alacak bir "akıl ve vicdan kalkanı" olarak önerilmektedir. Eğer paradigma değişmezse, krizlerin pandemi gibi yayıldığı bu yeni dünya düzeninde hiçbir aktör tek başına güvende olamayacaktır. İstanbul İttifakı, esnek yapısı ve adalet odaklı vizyonuyla, bu kaotik gidişata karşı geliştirilmiş, kapsamlı ve uygulanabilir barış projesine duyulan ihtiyacı vurgulamaktadır.

Mevcut sistemin koruyucu aktörlerinin sergilediği tutarsızlıklar, uluslararası hukuk ve düzen üzerinde aşındırıcı bir etki yaratarak sistemik bir “metastaz riski” oluşturmaktadır. Tıpkı bir hücredeki bozulmanın tüm bünyeye yayılması gibi, adaletsiz uygulamalar ve keyfi politikalar küresel sistemin her hücresine sirayet etmektedir. Bu noktada temel soru şudur: Mevcut sistemin imkânlarından bugüne dek kazanç sağlayan aktörler, bu kaçınılmaz çöküşün bir parçası mı olacaklar, yoksa insanlığın geleceği adına yeni ve adil bir düzenin inşasında sorumluluk mu üstlenecekler? Günümüzde güvenlik ve istikrar sorunlarına çözüm arayan hemen herkesin zihnini meşgul eden bu ve benzeri soruların, doktriner, yönetişimsel ve stratejik perspektifler çerçevesinde ivedilikle cevaplanması gerekmektedir.

Yönetişim, Stratejik Dönüşüm ve Yeni Küresel Güvenlik Mimarisi ile Yeni Paradigma Önerisi: İstanbul İttifakı

Küresel sistem, son yüzyılın en derin kırılma eşiklerinden birinden geçmektedir. Artık yalnızca güç dengelerinin değil; anlam dünyalarının, etik sınırların, bilgi üretim biçimlerinin ve insanlığın kolektif geleceğinin de yeniden tanımlandığı bir dönem yaşanmaktadır. “İstanbul İttifakı: Çok Katmanlı Barış ve Güvenlik Vizyonu”, bu tarihsel kırılma anında ortaya çıkan kaotik çoğulluğa karşı bütüncül bir yönetişim ve varoluş çerçevesi geliştirme çabasını ifade etmektedir. Son dönemde yaygınlaşana “yıkım”, “çöken dünya düzeni” ve “savaş pandemisi” gibi kavramlar yalnızca retorik değil, küresel düzenin farklı katmalarında oluşan gerçek sorunların somut yansımalarıdır.

Kaynak krizleri, demografik baskılar, teknolojik sıçramalar ve etik boşluklar birleşerek insanlık için sistemik bir risk matrisi üretmektedir. Bu bağlamda güvenlik, artık yalnızca askeri ya da devlet merkezli bir mesele değil; insanlığın varoluşsal sürekliliğini ilgilendiren çok boyutlu bir alan haline gelmiştir.

Günümüzün küresel siyaset sahnesi, Soğuk Savaş'ın katı bloklaşmalarından ve tek kutuplu dünyanın kırılgan istikrarından çok daha karmaşık bir yapıya evrilmiştir. "Sürekli kriz" halinin bir norm haline geldiği, dost ve düşman tanımlarının muğlaklaştığı bu yeni dönemde, eski güvenlik doktrinleri yetersiz kalmaktadır. İstanbul İttifakı, bu normatif belirsizlik labirentinden çıkış için önerilen, statükoyu statik bir savunma hattıyla değil, dinamik bir iş birliği ağıyla ve barışçıl yöntemlerle dönüştürmeyi hedefleyen vizyoner bir paradigmadır.

Klasik ittifak modelleri, tehdidi genellikle sınırların ötesinden gelen bir ordu olarak tanımlar. Ancak İstanbul İttifakı, güvenliği yalnızca askeri tehditlerin ötesinde, çok katmanlı bir savunma ve gelişim stratejisi olarak ele almayı hedeflemektedir. Bu paradigma, güvenliği yalnızca toprak bütünlüğüyle sınırlamaz; siber tehditlerden iklim risklerine kadar uzanan çok boyutlu bir alanda küresel düzen, devlet, toplum ve birey arasında sürdürülebilir bir güç ve adalet dengesi kurulmasını esas alır.

Merkez'den çevreye değil çevre'den merkez'e ruhani boyutu da olan, yeni iş bölümü paylaşımı ile uluslararası hukuk ve düzen konusunda denge olacak bir model arayışı temel referanstır.

Geleneksel diplomasi, çoğunlukla devlet liderleri arasında yürütülen kapalı süreçlere dayanırken, İstanbul İttifakı çok aktörlü bir yönetişim modelini öngörmektedir. Asimetrik savaştan asimetrik diplomasiye geçiş referanstır. Bu modelde ulus devletler merkezi rolünü korumakla birlikte, yerel yönetimler, sivil toplum kuruluşları, teknoloji şirketleri ve akademik ağlar karar alma süreçlerine sistematik bir şekilde dahil edilir. Bu geniş katılım, küresel krizlere yönelik politika üretiminde daha esnek, hızlı ve meşruiyeti yüksek bir zemin oluşturmayı amaçlamaktadır.

"İstanbul İttifakı" vizyonu etik ve adalet temelli bir denge arayışını ön plana çıkarmayı; güçlünün haklı olduğu değil, haklının güçlendirildiği anlayışı geliştirmeyi hedeflemektedir. Siyasi hamlelerin ahlaki bir pusulaya sahip olması, ittifakın kalıcılığını sağlayan temel unsurdur; çünkü adalete dayanmayan hiçbir denge, yükselen toplumsal taleplerin ve vicdanın karşısında uzun süre direnme imkanına sahip değildir. Başarıyı kriz öncesi bilinç ve direnç üretimi olarak tanımlayan yaklaşım, sistemin zayıf noktalarını önceden tespit eden, toplumsal bağışıklığı güçlendiren ve kriz anında yıkılmak yerine esneyerek enerjiyi soğuran bir yapıyı öngörür. Reaksiyon göstermek yerine proaktif bir duruş sergileyen bu model, geleceğin belirsizliklerine karşı toplumu ve devlet mekanizmalarını zihinsel ve yapısal olarak hazırlıklı kılacaktır.

İstanbul İttifakı perspektifi katı ve kırılgan ittifaklar yerine, esnekliği kapsayıcılıkla birleştiren bir "yönetişim zırhı" geliştirmeyi amaçlamakta; çağımızın hibrit krizlerine karşı sadece bir savunma paktı değil, aynı zamanda daha adil ve öngörülebilir bir dünya düzeni için sunulmuş bir yol haritası geliştirmeyi önermektedir.

Türkiye ve İstanbul un Rolü: Paradigmanın Doğal Merkezi

İstanbul, binlerce yıllık tarihi boyunca yalnızca bir şehir değil, **medeniyetler arası bir geçiş noktası**, küresel ticaretin kalbi ve diplomasinin en ince işlendiği bir merkez olmuştur. Doğudan batıya, kuzeyden güneye uzanan tüm hatların kesiştiği bu eşsiz coğrafya, kültürel sentez alanlarının en doğal laboratuvarıdır. Bu tarihsel derinlik, "İstanbul İttifakı" önerisini sadece bir isimden ibaret olmaktan çıkarıp, coğrafyanın sunduğu bir kader birliğine dönüştürmektedir.

Türkiye; kıtaları birbirine bağlayan jeopolitik konumu, son yıllarda geliştirdiği **çok katmanlı diplomasi kapasitesi** ve derin tarihsel birikimi ile bu yeni ittifak modelinin doğal merkezidir ve bu vizyon, bölgedeki krizleri çözme becerisi ve küresel sistemdeki tıkanıklıklara sunduğu "alternatif ama kapsayıcı" önerilerle rüştünü ispatlamaktadır. Türkiye'nin bu rolü, sadece bir köprü olmak değil, aynı zamanda yeni dünya düzeninin adalet ve etik temellerini taşıyan ana sütunlardan biri olmaktır.

Dolayısıyla, **İstanbul İttifakı** önerisi mevcut krizle birlikte ortaya çıkan normatif boşluğu doldurmaya aday, insanlık onurunu ve sistemik istikrarı merkeze alan bir yaklaşımdır. Güvenlikten teknolojiye, demografiden etik elit davranış kodlarına, kriz öncesi dirençten çok paydaşlı yönetişime kadar uzanan bu geniş yelpazenin "sürekli kriz" halindeki dünyaya sunulmuş rasyonel ve barışçıl cevap olması ümit edilmektedir. İstanbul'un tarihsel birikimiyle harmanlanan bu model, yükselen yeni aktörlerin teknolojiyi ve demografiyi yok edici bir güç değil, inşa edici bir değer olarak yönetip yönetemeyeceğine dair verilen en güçlü taahhüt olmaktan öte **adil, sürdürülebilir ve öngörülebilir bir gelecek için Türkiye den dünyaya uzanan bir el** olacaktır.

Tekno-Politik ve Demo-Politik Dönüşüm: Gücün Yeni Yüzü

Yeni dünya düzeninde güç kavramı, geleneksel askeri kapasite ve tank-tüfek sayısının çok ötesine geçmiştir. Artık hakimiyet; yapay zekâ ve veri kontrolü (tekno-politik) ile nüfus yönetimi ve sosyal yapı (demo-politik) arasındaki dengede şekillenmektedir. Algoritmaların toplumları yönlendirme gücü ve demografik hareketlerin siyasal sınırları aşındırma potansiyeli, devletleri sadece topraklarını değil, dijital ve toplumsal dokularını da savunmaya zorlamaktadır. Güç artık sadece "yıkma" kapasitesi değil, veriyi bilgiye, nüfusu ise nitelikli bir sosyal sermayeye dönüştürme becerisidir.

Bu yeni güç merkezleri için temel sınav, teknolojiyi ve demografiyi etik bir zeminde yönetip yönetemeyecekleridir. Eğer teknoloji, insan onurunu merkeze alan bir vizyondan yoksun kalırsa, sadece yok oluşu hızlandıran bir araca dönüşme riski taşır.

Aynı şekilde, bilimin sadece etik dışı güç üretimi için bir laboratuvar haline gelmesi ve sanatın toplumsal duyarlılık yerine çürümeyi yansıtan bir aynaya dönüşmesi, medeniyetin yapı taşlarını içeriden çökertebilir. Bu bağlamda İstanbul İttifakı, teknolojinin ve insan kaynağının "araçsallaştırılmasına" karşı duran, sürdürülebilir bir denetim mekanizması teklif etmektedir. İstanbul İttifakı basit bir stratejik iş birliği değil, topyekûn bir zihniyet devrimi arayışına girmeyi önermektedir.

Buna göre, sadece sınırlarda değil, siber uzayda ve her bir vatandaşın refahında "çok katmanlı" koruma; sadece bürokratik koridorlarda değil, akademi ve sivil toplumun katılımıyla "çok aktörlü" dinamizm; çıkar odaklı makyavelist hamleler yerine "etik ve adalet" temelli bir denge; krizlerin ardından ağıt yakmak yerine, kriz öncesi "direnç ve bilinç" inşası günümüz güvenlik anlayışında gerekli olan dönüşümün temel esasları olarak tebarüz etmektedir. Bu ittifak modeli çağdaş krizlere karşı esnek ve kapsayıcı tek rasyonel cevaptır. İstanbul İttifakı, medeniyetin demografik ve teknolojik imkânlarını birer yıkım aracına dönüşmekten kurtarıp, adil bir dünya düzeninin harcı haline getirmeyi hedefleyen bir paradigmadır.

İstanbul Merkezli Yönetişim Vizyonu

İstanbul İttifakı önerisi yalnızca teorik bir çerçeve değil, somut bir yönetişim mimarisi paradigması önerisidir. Bu vizyon, geleneksel hiyerarşik yapıların yerine “Güç ve Adalet Dengesi”, “Çok Paydaşlı Yapı”, “Adaptif Kurumsallık” ve “Stratejik Öngörü” gibi daha dinamik, yatay ve sonuç odaklı temel ilkeler üzerine yükselmektedir.

Uluslararası sistemdeki meşruiyet açığı temelde gücün adaletten koptuğu noktalarda ortaya çıkmaktadır. Yeni model, salt askeri veya ekonomik güce dayalı bir hegemonya yerine, normatif meşruiyete dayalı bir düzen önerir. Bu, alınan kararların sadece "dayatılabilir" olmasını değil, aynı zamanda uluslararası hukuk ve evrensel etik ilkeleri çerçevesinde "kabul edilebilir" olmasını hedefler. **Güç, adaletin** koruyucusu olduğu sürece kalıcı istikrar sağlayabilir.

Kolektif (Çok Paydaşlı) Akıl: Modern krizlerin karmaşıklığı, tek bir merkezin veya sadece devlet aygıtının çözebileceği sınırları çoktan aşmıştır. Bu modelde yönetişim; devlet, özel sektör, akademi ve toplumun bir araya geldiği bir sacayağı üzerine kurulur. Akademinin bilgi üretimi, özel sektörün inovasyon hızı, toplumun vicdanı ve devletin düzenleyici gücü birleştiğinde, krizlere karşı toplumsal bir bağışıklık sistemi oluşturulması mümkün hale gelecektir.

Esnek Yapılar: Statik kurumlar, dinamik krizler karşısında kırılmaya mahkûmdur. İstanbul İttifakı, katı bürokratik yapılar yerine krizlerin doğasına göre evrilen **esnek (adaptif) kurumlar** önermektedir. Bu adaptif yapı, değişen küresel şartlara göre yetki ve sorumluluk paylaşımını güncelleyebilir, yeni ortaya çıkan tehditlere karşı hızla pozisyon alabilir. Amaç, kurumları birer engel olmaktan çıkarıp, çözüm üreten canlı organizmalara dönüştürmektir.

Erken Uyarı ve Yapay Zekâ Yönetişimin en kritik unsuru, kriz kapıyı çalmadan önce hazırlıklı olmaktır. Yapay zekâ destekli risk analizi ve erken uyarı sistemleri, veri madenciliği yoluyla potansiyel çatışma, kıtlık veya ekonomik dalgalanmaları önceden tespit etmeyi amaçlar. **Stratejik öngörü** kapasitesi sayesinde, reaktif (tepki veren) bir yönetimden proaktif (yönlendiren) bir yönetime geçiş mümkündür. Bu, dijital çağın sunduğu imkânların insanlığın kolektif güvenliği için kullanılmasıdır.

ÇOK KATMANLI GÜVENLİK VİZYONU TEMALARI

- **Küresel Sistem Krizi**
- **Tekno-Politik ve Demo-Politik Dönüşüm: Gücün Yeni Yüzü**
- **Türkiye ve İstanbul un Rolü: Paradigmanın Doğal Merkezi**
- **Kolektif (Çok Paydaşlı) Akıl ve Çok Katmanlı Barış**
- **Yönetişim, Stratejik Dönüşüm ve Yeni Küresel Güvenlik Mimarisi ve Yeni Paradigma Önerisi: İstanbul İttifakı**

İstanbul İttifakı'nın önerdiği güvenlik modeli şu katmanları içerir:

1. Zihinsel ve Toplumsal Güvenlik
- Algı yönetimi
- Dezenformasyon
- Psikolojik dayanıklılık

2. Teknolojik ve Siber Güvenlik
- Yapay Zekâ regülasyonu
- Kuantum güvenlik
- Veri egemenliği

3. Ekolojik ve Kaynak Güvenliği
- İklim krizi
- Gıda zinciri
- Enerji dönüşümü

4. Jeopolitik ve Askerî Güvenlik
- Hibrit savaşlar
- Çok kutuplu rekabet
- İttifakların dönüşümü

5. Manevi ve Etik Güvenlik
- İnsan onuru
- Değer sistemleri
- Kolektif bilinç

6. Çok Katmanlı Barış

- Bireysel (İçsel) Barış
- Kişilerarası ve Toplumsal Barış
- Yapısal Barış
- Uluslararası Barış

7. Güç ve Adalet

- Kurumsal Güvence
- Hak Temelli Güvence
- İttifak Kavramının Yeniden Tanımlanması

EŞ ZAMANLI STRATEJİK PLATFORMLAR

Konferans kapsamında gerçekleştirilecek eş zamanlı forumlar, "**İstanbul İttifakı: Çok Katmanlı Barış ve Güvenlik Vizyonu**"nun sektörel ve bölgesel boyutlarını derinleştiren, birbirini tamamlayan stratejik platformlar olarak tasarlanmıştır.

Bu forumlar, farklı coğrafyalar ve tematik alanlar arasında etkileşim ve eşgüdüm sağlayarak, çok katmanlı güvenlik anlayışının somut politika ve iş birliği modellerine dönüştürülmesine katkı sunmaktadır.

Türkiye - Latin Amerika Savunma ve Güvenlik Forumu (TLA)" Güvenlik Entegrasyonu ve Türkiye" ana temasıyla, Latin Amerika ve Karayipler'in ayrışan jeopolitik ağırlığı çerçevesinde, bölgesel güvenlik mimarisinin yeniden yapılandırılması ve savunma entegrasyonunun güçlendirilmesi arayışında ikili ve çok taraflı işbirliğine odaklanmaktadır. Bu platform, Latin Amerika'daki çok taraflı iş birliği mekanizmalarını, güç dengesi dinamiklerini ve bölgesel istikrarın sürdürülebilirliğini analiz ederek, yeni güvenlik düzenine ve savunma sanayi işbirliğine ilişkin stratejik açılımlar geliştirmeyi amaçlamaktadır.

3. Yeniden Asya Güvenlik Forumu," Güvenlik ve Savunma Entegrasyonu" ana temasıyla Asya'nın yükselen jeopolitik ağırlığı çerçevesinde, bölgesel güvenlik mimarisinin yeniden yapılandırılması ve savunma entegrasyonunun güçlendirilmesi konularına odaklanmaktadır. Bu platform, Asya'daki çok taraflı iş birliği mekanizmalarını, güç dengesi dinamiklerini ve bölgesel istikrarın sürdürülebilirliğini analiz ederek, yeni güvenlik düzenine ilişkin stratejik açılımlar geliştirmeyi amaçlamaktadır.

5. **İstanbul Siber-Güvenlik Forumu**, Yapay Zekâ, Kuantum Devrimi, Siber Entegrasyon ve Türkiye" ana temasıyla; yapay zekâ, kuantum teknolojileri ve dijital dönüşümün güvenlik alanında yarattığı paradigma değişimini ele almaktadır. Forum, siber tehditlerin artan karmaşıklığı karşısında veri egemenliği, kritik altyapıların korunması ve yeni nesil güvenlik mimarilerinin inşası gibi konulara odaklanarak, tekno-politik rekabetin yönetişimine ilişkin kapsamlı bir tartışma zemini sunmaktadır.

8. Denizcilik ve Deniz Güvenliği Forumu, "Denizlerden Okyanuslara Deniz Güvenliği ve Türkiye" ana temasıyla; deniz jeopolitiğinin giderek artan stratejik önemine dikkat çekmektedir. Deniz ticaret yollarının güvenliği, enerji taşımacılığı, deniz yetki alanları ve mavi ekonomi gibi konular çerçevesinde, küresel ve bölgesel ölçekte deniz güvenliği politikalarının yeniden değerlendirilmesi ve çok taraflı iş birliği imkânlarının geliştirilmesi hedeflenmektedir.

9. Türkiye–Afrika Savunma Güvenlik ve Uzay Forumu, "Afrika 2063 Güvenlik Entegrasyonu ve Türkiye" ana temasıyla Afrika kıtasının yükselen stratejik rolü bağlamında güvenlik entegrasyonu, kapasite inşası ve sürdürülebilir kalkınma-güvenlik ilişkisini ele almaktadır. Forum, Afrika Birliği'nin uzun vadeli vizyonlarıyla uyumlu şekilde, Türkiye ile Afrika ülkeleri arasında savunma, güvenlik ve teknoloji alanlarında derinleşen iş birliği olanaklarını değerlendirmektedir.

10. Türkiye–Körfez Savunma ve Güvenlik Forumu ise "Körfez Güvenlik Entegrasyonu ve Türkiye" ana temasıyla; enerji güvenliği, bölgesel istikrar ve ekonomik entegrasyon ekseninde Türkiye ile Körfez ülkeleri arasındaki stratejik ilişkileri ele almaktadır. Enerji arz güvenliği, yeni ticaret koridorları ve bölgesel güvenlik mimarileri çerçevesinde, karşılıklı bağımlılıkların dengeli ve sürdürülebilir bir yapıya kavuşturulması forumun temel tartışma alanlarını oluşturmaktadır.

Bu eş zamanlı platformlar bütünü, İstanbul İttifakı'nın çok merkezli ancak bütünleşik yapısını güçlendirmekte; farklı coğrafyalar ve sektörler arasında kurulan stratejik bağlar aracılığıyla, yeni bir küresel güvenlik vizyonunun kurumsallaşmasına katkı sağlamaktadır.

Sonuç Yerine: Yeni bir Varoluşsal Çerçeve

"İstanbul İttifakı" önerisinin yalnızca dar anlamda bir güvenlik konsepti olarak değil; çok katmanlı krizler çağında insanlığın karşı karşıya olduğu yapısal sorunlara bütüncül bir yanıt üretme iddiası taşıyan kapsamlı bir yaklaşım olarak değerlendirilmesi gerekmektedir. Bu bağlamda ittifak, klasik güvenlik anlayışlarını aşarak siyasal, toplumsal, teknolojik ve etik boyutları birlikte ele alan yeni bir paradigma sunmaktadır.

Bu çerçevede **İstanbul İttifakı**, öncelikle bir medeniyet önerisi niteliği taşımaktadır. Zira mevcut küresel sistemde giderek belirginleşen normatif aşınma ve değer krizine karşılık, tarihsel birikimi ve kültürel çoğulculuğu esas alan daha kapsayıcı bir küresel tasavvur geliştirilmesini gerekli kılmaktadır. Aynı zamanda bu yaklaşım, güç kullanımını etik ilkelerle dengeleyen ve insan onurunu merkeze alan bir güvenlik anlayışı üzerinden yeni bir normatif çerçeve inşa etmeyi amaçlamaktadır.

Bununla birlikte, **İstanbul İttifakı**'nın bir **stratejik dönüşüm** perspektifi sunduğu da açıktır. Mevcut sistemin yapısal kırılganlıkları dikkate alındığında, çok aktörlü yönetişim modellerinin geliştirilmesi, esnek ve uyarlanabilir kurumsal yapıların güçlendirilmesi ve ileri düzey stratejik öngörü mekanizmalarının devreye alınması zorunluluk haline gelmektedir. Bu yönüyle ittifak, yalnızca mevcut krizlere tepki veren değil, aynı zamanda geleceği şekillendirmeyi hedefleyen proaktif bir yaklaşım ortaya koymaktadır.

Bu değerlendirmeler ışığında, insanlığın **çoklu krizler çağı**nı yalnızca güç ve rekabet üzerinden değil; **adalet, etik, bilinç ve ortak akıl** temelinde aşabileceği anlaşılmaktadır. Nitekim mevcut durumda kaynakların genel olarak yeterli, ihtiyaçların ise sınırlı olduğu; ancak bu dengeyi yönetecek irade, vizyon ve kurumsal kapasitenin yetersiz kaldığı görülmektedir. Dolayısıyla sorun, esas itibarıyla maddi kıtlıktan ziyade yönetişim eksikliğine işaret etmektedir.

Sonuç olarak, İstanbul merkezli bu yaklaşımın, söz konusu dönüşüm sürecinin mümkün olan en düşük maliyetle ve en az insani kayıpla atlatılmasına katkı sunma potansiyeli bulunmaktadır. Çok katmanlı barış ve güvenlik anlayışı, farklı aktörleri ve düzeyleri kapsayan bütüncül yapısıyla, geleceğin küresel düzeninin inşasında önemli bir referans çerçevesi olarak değerlendirilebilir.